

Sygn. akt I ACa 487/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Sławomir Jamróg
Sędziowie:	SSA Regina Kurek SSA Grzegorz Krężolek (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Urszula Kłosińska

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2017 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa **Syndyka Masy Upadłości J. K. (1) w upadłości likwidacyjnej**

przeciwko M. (...) **w N.**

o stwierdzenie nieważności czynności prawnej

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu

z dnia 5 października 2016 r. sygn. akt I C 202/15

1. oddala apelację;

2. zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 11 250 zł (jedenaście tysięcy dwieście pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSA Regina Kurek SSA Sławomir Jamróg SSA Grzegorz Krężolek

Sygn. akt : I ACa 487/17

UZASADNIENIE

Powód syndyk masy upadłości J. K. (1)- w upadłości likwidacyjnej- wniósł o ustalenie nieważności czynności prawnej ustanowienia hipoteki umownej zwykłej zawartej przez upadłego, działającego w imieniu i na rzecz półki pod firmą (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa” w Z. z pozwanym M. (...)dnia 17 lutego 2009 roku przed notariuszem K. G. w K. zarejestrowanej w Repertorium (...)

Motywuując żądanie wskazał , że w skład masy upadłości wchodzi między innymi nieruchomości położona w K., składająca się z działek nr (...), objęta księgą wieczystą nr (...).

Dnia 17 lutego 2009 roku J. K. (1), działający w imieniu i na rzecz wskazanej spółki, zawarł ze stroną pozwaną, przed notariuszem K. G. ugodę, w której ustanowił na nieruchomości objętej księgą wieczystą (...), hipotekę umowną zwykłą na kwotę 4.500.000 zł. na rzecz M. (...)w N. .

W dacie kwestionowanej czynności, w księdze wieczystej nr (...) jako właściciel nieruchomości wpisany był J. K. (1) na podstawie umowy zniesienia współwłasności, cesji i przejęcia długu, zawartej dnia 6 października 2008 r, pomiędzy nim a G. A..

W tej samej księdze wpisano wzmiankę dotyczącą wniosku zawartego w umowie przeniesienia własności objętej aktem notarialnym z dnia 3 grudnia 2008 roku zarejestrowanym w Repertorium(...) zgodnie z którą J. K. (1) na podstawie § (...) umowy spółki komandytowej, zawartej w dniu 5 listopada 2008 roku przeniósł własność tej nieruchomości na rzecz (...) sp. z o. o. spółki komandytowej w Z..

Wniosek ten, złożony 3 grudnia 2008 r, w dacie kwestionowanej czynności nie został wykonany - wpis prawa własności na rzecz (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa nastąpił dopiero dnia 25 maja 2009 roku.

Te fakty, zdaniem powoda, dostatecznie potwierdzają iż w dacie kwestionowanej czynności- 17 lutego 2009 r -w księdze wieczystej nr (...) , jako właściciel był wpisany J. K. (1), a nie (...)spółka komandytowa.

Hipoteka umowna zwykła w kwocie 4.500.000 złotych została ustanowiona jako zabezpieczenie zapłaty kwoty 4.500.000 złotych, stanowiącej zadośćuczynienie roszczeniu M. (...) dochodzonego w postępowaniu sądowym toczącym się pomiędzy stronami przed Sądem Okręgowym w Krakowie pod sygnaturą akt IX GC 15/09 o uznanie za bezskuteczną w stosunku do spółki z N. , jako wierzyciela G. A. , umowy zniesienia współwłasności oraz umowy cesji i przejęcia długu.

Wyrokiem z dnia 6 maja 2011 r, sygn. akt I C 1337/08, Sąd Okręgowy w Nowym Sączu ustalił nieważność umowy spółki komandytowej zawartej w dniu 5 listopada 2008 , w zakresie § (...), umowy spółki komandytowej, na mocy którego J. K. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo - (...). (...) wniósł do spółki wkład niepieniężny o wartości 6.000 000 zł w postaci przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55⁽¹⁾kc,w tym między innymi przedmiotową nieruchomość, a także nieważność umowy przeniesienia własności zawartej w dniu 3 grudnia 2008 roku na podstawie której J. K. (1) przeniósł na rzecz (...)prawo opisanej nieruchomości.

Nieważność obydwu wymienionych wyżej czynności prawnych została stwierdzona, ponieważ małżonka J. K. (1), pozostająca z nim w ustawowej wspólności małżeńskiej nie wyraziła zgody na ich dokonanie.

Skutki tego orzeczenia , zdaniem powoda, są takie , iż przesadzają o tym , że w dacie ustanowienia hipoteki na rzecz strony pozwanej , spółka komandytowa za która działał upadły nie była właścicielem obciążanej w ten sposób nieruchomości.

Tym samym sama czynność ustanowienia tego prawa jest bezwzględnie nieważna , a skoro tak , to nabycie tego prawa przez M. (...) nie jest chronione rękojmią wiary publicznej ksiąg wieczystych.

Jak podnosił dalej syndyk , strona pozwana wiedziała , że treść księgi wieczystej jest niezgodna z rzeczywistym stanem prawnym.

Motywuując legitymowanie się interesem prawnym w dokonaniu postulowanego ustalenia, powód upatrywał go po swojej stronie w tym ,iż z racji swoich obowiązków określonych ustawą , sprawując funkcję syndyka jest zobligowany do prawidłowego zabezpieczenia interesów wierzycieli w postępowaniu upadłościowym. W warunkach nie dochodzenia zgłoszonego roszczenia byłby zobowiązany do sporządzenia listy wierzytelności z uwzględnieniem zabezpieczenia hipotecznego w kwocie 4.500.000 złotych na rzecz strony pozwanej, co byłoby krzywdzące do pozostałych wierzycieli upadłego z punktu widzenia możliwości zaspokojenia ich wierzytelności z funduszów masy.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości z uwagi na pozytywny (materialny) skutek rzeczy osądzonej w związku z prawomocnym przesądzeniem kwestii ważności czynności ustanowienia hipoteki na rzecz pozwanego, na spornej nieruchomości w K..

W swoim stanowisku procesowym wskazywała, że przed Sądem Rejonowym w Z. toczyło się, z powództwa syndyka, postępowanie przeciwko spółce (...) o uzgodnienie treści księgi wieczystej (...) z rzeczywistym stanem prawnym, w ramach którego powód domagał się wykreślenia jej działu (...) hipoteki ustanowionej na rzecz strony pozwanej.

Syndyk, w ówczesnych motywach żądania, powołał jako podstawę nieważności aktu ustanowienia hipoteki identyczne okoliczności faktyczne oraz argumentację prawną z tą przywołaną także w niniejszym postępowaniu.

Prawomocnie oddalając to żądanie Sądy obu instancji oceniły, że hipoteka jest ważna. Sąd Najwyższy nie przyjął do rozpoznania skargi kasacyjnej powoda.

Zdaniem strony pozwanej skutek materialny rzeczy osądzonej, powoduje, że w rozstrzyganej sprawie nie jest możliwą ponowna ocena ważności tej czynności.

Nie jest również dopuszczalne dokonywanie ustaleń faktycznych, które byłyby odmienne od tych, które zdecydowały o treści uprzednio wydanego, prawomocnego orzeczenia.

W odniesieniu do kwestii legitymowania się przez syndyka interesem prawnym w żądanym przezeń ustaleniu, pozwana spółka zaprzeczając mu, wskazała, że o takim interesie można mówić jedynie wówczas, gdy ma miejsce stan niepewności, co do istnienia lub nie, prawa lub stosunku prawnego, którego podmiotem jest żądający, a powództwo o ustalenie jest jedynym środkiem niezbędnym do usunięcia zaistniałej niepewności.

Taka sytuacja po stronie powoda, w aktualnym stanie faktycznym, w zupełności nie ma miejsca, skoro w poprzednim, prawomocnie zakończonym postępowaniu, Sądy obu instancji stwierdziły, że hipoteka M. (...) obciążająca nieruchomość w K. jest ważna jako chroniona rękojmą wiary publicznej ksiąg wieczystych.

Pozwana domagała się również obciążenia przeciwnika procesowego kosztami postępowania.

Wyrokiem z dnia 5 października 2016r, Sąd Okręgowy w Nowym Sączu :

- oddalił powództwo [pkt I] oraz

- zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 7217 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu [pkt II sentencji wyroku]

Sąd I instancji ustalił następujące fakty istotne dla rozstrzygnięcia :

W dniu 3 lutego 2008 r. Sąd Okręgowy w Krakowie wydał w sprawie I Nc 229/08 nakaz zapłaty, w którym nakazał pozwanym: Firmie (...) S A w K. w K.; R. A.; G. A. i J. P., aby zapłacili stronie powodowej M. (...) siedzibą w N. (...), kwotę 80.692.135 zł oraz kwotę 32.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Nakaz ten uprawomocnił się, a Sąd nadał mu klauzulę wykonalności uprawniającą do prowadzenia egzekucji, w zakresie nieruchomości pozwanych położonych na terenie kognicji Sądu Rejonowego w Z.

Aktem notarialnym z dnia 12 października 2006 r. M. M. sprzedała G. A. $\frac{3}{4}$ i J. K. (1) $\frac{1}{4}$ części prawa własności nieruchomości, składającej się z działek ewidencyjnych nr (...), położonej w K.. W akcie notarialnym obejmującym tę czynność J. K. (1) zawarł stwierdzenie, że udziały nabywa do swego majątku odrębnego, a nabycia dokonuje za fundusze pochodzące z majątku osobistego, zakupu dokonując na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej.

W dniu 24 października 2008r przyszyły upadły, przed notariuszem K. G. w K., spisał w formie aktu notarialnego akt założycielski spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w Z. . Umowa została zawarta bez wiedzy i zgody swojej żony H. K..

Spółka została zarejestrowana w KRS w dniu 30 października 2008 r. Jedynym jej udziałowcem był J. K. (1), będący równocześnie prezesem zarządu. Kapitał spółki został określony na kwotę 50.000 zł.

W dniu 5 listopada 2008r. przed notariuszem K. G. w Z. pozwany J. K. (1) działający w imieniu własnym oraz w imieniu spółki z o.o. (...), zawarł, w formie aktu notarialnego umowę spółki komandytowej.

W(...) umowy zostały określone wkłady do spółki. (...)spółka z o.o. wniosła wkład pieniężny w wysokości 30 000zł.

J. K. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo - (...)D. K." wniosł wkład niepieniężny o wartości 6 000 000,zł w postaci przedsiębiorstwa, w skład którego wchodziły: prawo współwłasności nieruchomości położonej w K. utworzonej z działek nr (...) o łącznej powierzchni 5 307m² objętych KW nr (...); udziały wynoszące po 3/144 części we współwłasności nieruchomości stanowiących drogi dojazdowe do nieruchomości, utworzonej: z działki nr (...) o pow. 1 138m² KW nr (...), z działki nr (...) obszaru 187m² KW nr (...), z działki nr (...) obszaru 100m² KW nr (...), z działki nr (...) obszaru 161m² objętej KW (...)ab/.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością -spółka komandytowa w Z. , została zarejestrowana w KRS w dniu 13 listopada 2008 r.

Wspólnikami spółki byli : (...) sp. z.o.o. jako komplementariusz oraz J. K. (1) jako komandytariusz odpowiadający do sumy komandytowej w wysokości 1.000.000 zł, dokonujący wkładu niepieniężnego wysokości 6.000.000 zł.

Także ta czynność J. K. została dokonana bez zgody jego małżonki.

Aktem notarialnym Repertorium(...), zawartym przed notariuszem K. G. z dnia 16 października 2008 r, J. K. (1) i G. A. zniesli współwłasność nieruchomości położonej w K. utworzonej z działek oznaczonych numerami: (...), (...), (...), (...), (...) o łącznej powierzchni 5.307 m², objętej księgą wieczystą nr (...), zawierając umowę zniesienia współwłasności oraz umowę cesji i przejęcia długu, na mocy której J. K. (1) stał się jedynym właścicielem tej nieruchomości.

W dniu 3 grudnia 2008r. J. K. (1) zawarł przed notariuszem K. G., w formie aktu notarialnego, działając w imieniu własnym oraz w imieniu sp. z o.o. (...) spółki z o.o. sp.k. , umowę przeniesienia własności.

W pkt (...)aktu notarialnego zostało zawarte jego oświadczenie , iż na podstawie (...)umowy spółki komandytowej przenosi na rzecz spółki pod firmą (...) sp. z. o.o. sp. k. w Z. , prawo własności nieruchomości położonej w K., utworzonej z działek (...) o łącznej powierzchni 5 307m⁽²⁾ objętej KW nr (...), udział wynoszący 3/144 części nieruchomości położonej w K. utworzonej z działki (...) obszaru 187m⁽²⁾ objętej KW nr (...), udział wynoszący 3/120 części nieruchomości położonej w K. utworzonej z działek (...) obszaru 100m⁽²⁾ objętej KW nr (...), udział wynoszący 3/120 części nieruchomości położonej w K. utworzonej z działki nr (...) obszaru 161m⁽²⁾ objętej KW nr (...).

W pkt(...)aktu oświadczył , iż pozostaje w związku małżeńskim, w którym obowiązuje ustrój wspólności ustawowej, umów majątkowych małżeńskich nie zawierał, a nieruchomości nabył za pieniądze pochodzące z majątku osobistego. Umowa została zawarta bez wiedzy i zgody powódki H. K..

Jak ustala dalej Sąd Okręgowy , ponieważ M. (...) nie mogła zaspokoić swej wierzytelności objętej nakazem zapłaty z dnia 3 października 2008 r., wniosła powództwo przeciwko (...) sp. z o. o. sp. komandytowej o uznanie za bezskuteczną w stosunku do niej umowę zniesienia współwłasności jaka została zawarta w dniu 16 października 2008 r. pomiędzy J. K. (1), a współdłużnikiem spółki (...).

Wyrokiem z dnia 26 lutego 2009 r. Sąd Okręgowy w Krakowie w sprawie IX GC 15/09 uznał tę umowę za bezskuteczną wobec spółki (...), celem ochrony wiarygodności stwierdzonej na jej rzecz wskazanym wyżej orzeczeniem.

Wcześniej, bo aktem notarialnym Repertorium (...), zawartym przed notariuszem K. G. w dniu 17 lutego 2009 r., J. K. (1), działając w imieniu własnym i na rzecz spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością – spółka komandytowa oraz W. Ś. działający w imieniu i na rzecz spółki M. (...) jako jej pełnomocnik - zawarli ugodę na mocy, której J. K. (1) uznał umowę zniesienia współwłasności z dnia 16 października 2008 roku za bezskuteczną w stosunku do spółki z N., jako dokonaną z jej pokrzywdzeniem. W związku z tym zobowiązał się złożyć oświadczenie o uznaniu powództwa i zapłacić w imieniu spółki komandytowej kwotę: 4.500.000zł celem zwolnienia się od zadośćuczynienia roszczeniu dochodzonemu w wyżej opisanym postępowaniu względem spółki komandytowej, w zamian za co M. zobowiązała się do nieprowadzenia egzekucji sądowej z nieruchomości położonej w K..

Na zabezpieczenie zapłaty kwoty 4.500.000,00zł J. K. (1) działając w imieniu spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w Z., ustanowił na nieruchomości w K., objętej księgą wieczysta nr (...) hipotekę umowną zwykłą.

Jednocześnie w pkt (...) ugody z dnia 17 lutego 2009 roku, przyszły upadły oświadczył, iż spółka z ograniczoną odpowiedzialnością oraz spółka komandytowa istnieją, nie utraciły podmiotowości prawnej, nie zostały pozostawione w stan upadłości, ani likwidacji, nie został zgłoszony wniosek o postawienie ich w stan upadłości, nie zostało zgłoszone wobec nich postępowanie naprawcze, nie został odwołany z pełnionych przez siebie funkcji i nadal jest uprawniony do samodzielnej reprezentacji spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, która nadal jest jedynym komplementariuszem spółki komandytowej. J. K. (1) oświadczył także, iż stan prawny nieruchomości ujawniony w księdze wieczystej nie uległ zmianie i wolna jest ona od wszelkich obciążeń z tytułu praw i roszczeń osób trzecich nie ujawnionych w niej. W księdze widniała wzmianka o wniosku zawartym w umowie z dnia 3 grudnia 2008r o przeniesieniu prawa własności tej realności na rzecz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością - spółkę komandytową w Z..

Małżonka J. K. (1) H. K. wytoczyła przeciwko swojemu mężowi i spółce komandytowej (...) pozew o ustalenie nieważności umowy spółki komandytowej z 5 listopada 2008r, w zakresie jej § (...), mocą którego jej mąż wniósł do spółki wkład niepieniężny w postaci nieruchomości objętej księgą wieczystą (...).

Prawomocnym wyrokiem z dnia 6 maja 2011 roku, sygn. akt; I C 1337/08 Sąd Okręgowy w Nowym Sączu ustalił nieważność tej umowy w zakresie opisanym przez §(...) umowy oraz stwierdził nieważność umowy przeniesienia własności zawartej w dniu 3 grudnia 2008r., na podstawie której spółka komandytowa stała się właścicielką m. in. nieruchomości w K..

Równoległe ze sprawą o ustalenie nieważności umów zbycia, żona J. K. wytoczyła powództwo o uzgodnienie treści ksiąg wieczystych z rzeczywistym stanem prawnym.

Po ustaleniu przez Sąd Okręgowy w sprawie I C 1337/08 nieważności umowy z dnia 3 grudnia 2008 r., wyrokiem z dnia 8 lutego 2013 r. wydanym w sprawie I C 52/09 r Sąd Rejonowy w Z. uzgodnił treść kilku ksiąg wieczystych, w tym księgi nr (...), w ten sposób, że w dziale drugim w miejsce J. K. (1) jako wyłącznego właściciela, nakazał wpisać J. K. (1) i H. K..

W uzasadnieniu wyroku Sąd Rejonowy powołał się na prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Nowym Sączu wydany w sprawie I C 1337/08, a także na fakt nabycia przez pozwanego nieruchomości w trakcie trwania małżeństwa i łączący go z powódką ustawowy ustrój małżeński

Postanowieniem z dnia 14 grudnia 2011 r. Sąd Rejonowy w N. ogłosił upadłość J. K. (1) obejmującą likwidację majątku dłużnika i wezwał wierzycieli do zgłaszania swoich wierzytelności. Pismem z dnia 29 lutego 2012 r. swoją wierzytelność zasądzoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 8 grudnia 2011 r. wydanym w sprawie I C 852/11, zgłosiła spółka (...). Stwierdziła w nim także, że zgłoszenie nie obejmuje wierzytelności pieniężnej z tytułu długu hipotecznego istniejącego na nieruchomości położonej w K., objętej księgą wieczystą o numerze (...) z uwagi na fakt,

iż na dzień sporządzenia niniejszego zgłoszenia w dziale II księgi wieczystej prowadzonej dla tej nieruchomości jako jej właściciel wpisana jest spółka (...) sp. z o.o. sp. k. w Z..

Jak argumentowała dalej, warunkach wpisania upadłego jako właściciela nieruchomości, w związku z ustaleniem przez Sąd Okręgowy w Nowym Sączu nieważności umowy przeniesienia własności nieruchomości z dnia 3 grudnia 2008, Rep. (...) oraz (...) umowy spółki komandytowej z dnia 5 listopada 2008 r., Rep. (...) jej wierzytelność zabezpieczona hipoteką w kwocie 4.500.000 zł winna zostać umieszczona na liście wierzytelności z urzędu po myśli art. 236 w związku z art. 256 ust. 2 Prawa upadłościowego.

Jak ustala ponadto Sąd Okręgowy, na wniosek syndyka, Sąd Rejonowy w Z., zgodnie z wyrokiem Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 6 maja 2011 r. sygn. akt I C 1337/08, w księdze nieczystej KW Nr(...) wykreślił jako właściciela (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością –spółkę komandytową w Z. i w jej miejsce wpisał jako właściciela J. K. (1), odmawiając jednocześnie wykreślenia hipoteki ujawnionej na rzecz M. (...), uznając, że ustalenie podstawy do takiego wykreślenia wykracza poza ramy kognicji Sądu wieczysto- księgowego. Nieruchomość została przejęta przez syndyka i ujęta jako składnik masy upadłości J. K. (1).

W maju 2012 r. syndyk złożył do Sądu Rejonowego w Z. pozew o uzgodnienie treści księgi wieczystej (...) z rzeczywistym stanem prawnym, domagając się wykreślenia z tej księgi hipoteki wpisanej na rzecz M. (...)

W motywach swojego żądania podniósł, że wyrok Sądu Okręgowego w Nowym Sączu sygn. akt I C 1337/08 ma moc prawną *ex tunc*, co oznacza, iż w dniu ustanowienia hipoteki umownej na rzecz spółki z (...) spółka komandytowa (...) nie była właścicielem nieruchomości obciążanej tym prawem, a tym samym J. K. (1) jako jej komplementariusz nie mógł nim jej obciążyć.

Wobec wstecznego skutku prawomocnego wyroku stwierdzającego nieważność umowy przeniesienia własności tej nieruchomości, wierzyciel hipoteczny nie był i nie jest, w tym wypadku, chroniony rękojmią wiary publicznej ksiąg wieczystych. Rękojmia wiary publicznej ksiąg wieczystych nie może bowiem sanować czynności prawnej bezwzględnie nieważnej.

Wyrokiem z dnia 22 stycznia 2013 r. wydanym w sprawie I C 257/12 Sąd Rejonowy w Z. oddalił powództwo.

W motywach rozstrzygnięcia odniósł się do instytucji rękojmi wiary publicznej ksiąg wieczystych, przyjmując iż chroni ona ustanowienie hipoteki przymusowej zwykłej jako ograniczonego prawa rzeczowego na nieruchomości na rzecz M. (...)

Uznał, że w sprawie nie zachodzą podstawy powodujące obalenie, działającego na korzyść pozwanej spółki domniemania dobrej wiary z art. (...) ustawy o księgach wieczystych i hipotece przez wykazanie, że spółka mogła z łatwością dowiedzieć się o niezgodności treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym.

W ocenie Sądu Rejonowego zarzut ten nie jest trafny, skoro w chwili podpisywania ugody z J. K. (1), działającym w imieniu własnym, na rzecz spółki komandytowej (...), spółka (...), nawet przy zachowaniu najwyższej staranności, nie mogła z przyczyn obiektywnych, usunąć wątpliwości co do tego czy spółka ta była jedynym właścicielem tej nieruchomości i czy J. K. (1) był uprawniony do dokonania czynności ustanowienia hipoteki na tej nieruchomości.

Drugą kwestią jest zagadnienie, czy wchodziła ona w skład jego majątku odrębnego, czy też w skład majątku wspólnego z jego żoną H. K..

W tym zakresie Sąd Rejonowy stanął na stanowisku, iż pogląd syndyka jakoby pozwana spółka mogła z łatwością dowiedzieć się, iż J. K. (1) w chwili podpisania ugody z daty 17 lutego 2009r., działając w imieniu własnym i na rzecz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa nie był do tego uprawniony, nie jest usprawiedliwiony.

Obecny stan prawny nie nakłada, jak wskazał Sąd, obowiązku aż tak szczegółowego badania relacji majątkowych małżeńskich osoby, która w sferze stosunków gospodarczych traktowana jest jako profesjonalista, a która chce dokonać rozporządzenia swoim majątkiem, w przekonaniu tej osoby majątkiem odrębnym.

Na dzień zawierania ugody, jak i na dzień ujawnienia wniosku o wpis hipoteki przymusowej zwykłej, brak było w księdze wieczystej prowadzonej dla przedmiotowej nieruchomości jakichkolwiek wzmianek, które wskazywałyby iż oświadczenia J. K. (1) co do stanu prawnego nieruchomości nie są zgodne ze stanem faktycznym.

Sąd Rejonowy ocenił przy tym, iż kwestionowana czynność prawna była czynnością odpłatną. Odpłatny jej charakter wynika przy tym ze stosunku podstawowego, którym w tym przypadku było zobowiązanie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa do zapłaty kwoty: 4.500.000 zł w zamian za niewszczynanie egzekucji z nieruchomości w K..

Jak wskazał Sąd spółka M. (...)dokonała czynności z podmiotem legitymowanym według treści księgi wieczystej do ustanowienia hipoteki.

W dacie zawierania ugody J. K. (1) był należycie umocowany do reprezentowania (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa i mógł on jako prezes jednoosobowego zarządu ustanowić hipotekę na nieruchomości, której właścicielem była ta spółka. Posiadał on także pełną zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych, a ugoda była zawarta zgodnie z prawem, a jej zawarcie nie sprzeciwiało się ustawie ani zasadom współzycia społecznego.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu w sprawie III Ca 438/13 oddalił apelację syndyka od tego rozstrzygnięcia.

W motywach orzeczenia wskazał, że wyrok Sądu I instancji opierał się na przyjęciu że wierzyciela- spółkę M. (...) chroniła rękojmią wiary publicznej ksiąg wieczystych, a samo ustanowienie hipoteki nie było czynnością nieważną.

W jego ocenie nie ulega wątpliwości, iż M. (...), zawierając ugodę działała w dobrej wierze. Za bezzasadny uznał zarzut skarżącego syndyka że ustanowienie hipoteki przez J. K. (1) bez zgody - H. K. jest nieważne, na podstawie przepisu art. 37 k.r.o.

Stosownie do jego treści do dokonania czynności prawnej prowadzącej do obciążenia nieruchomości konieczna jest zgoda drugiego małżonka. Ważność umowy zawartej przez jednego z małżonków bez zgody drugiego, zależy od jej potwierdzenia przez niego a, umowa nie jest bezwzględnie nieważna.

Odwołując się do normy art. 38 kr i op. stwierdził, że spółka (...) jest osobą trzecią, do której odnosi się mechanizm ochronny wynikający z tego przepisu. Takiej oceny sytuacji w której się znalazła, nie zmienia fakt, że wyrokiem z dnia 8 lutego 2013 roku w sprawie IC 52/09 Sąd Rejonowy w Z. uzgodnił treść księgi wieczystej (...), w ten sposób, że w dziale II wpisał małżonków J. K. (1) w 1/2 części i H. K. w 1/2 części.

Od wyroku sądu II instancji syndyk złożył skargę kasacyjną. Sad Najwyższy odmówił przyjęcia jej do rozpoznania. skargę kasacyjną.

W dniu 28 listopada 2015 r. J. K. (1) zmarł.

W ramach oceny prawnej żądania powoda Sąd Okręgowy ocenił, iż jest ono bezzasadne z kilku, niezależnych od siebie, przyczyn.

Po pierwsze, żądanie ustalenia nieważności czynności w postaci ustanowienie hipoteki, obciążającej nieruchomość w K. na rzecz pozwanej spółki, nie może być uznane za uzasadnione albowiem syndyk nie ma interesu prawnego, w takim ustaleniu, w rozumieniu art. 189kpc

Interes taki istnieje , jeżeli sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie usprawiedliwionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości.

Według Sądu I instancji , przy tak ujętej definicji interesu prawnego, nie istnieje on po stronie powoda . Oto bowiem spór dotyczący ważności ustanowienia hipoteki został już pomiędzy stronami rozstrzygnięty , w ramach prawomocnie zakończonego postępowania o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym z którym syndyk wystąpił wcześniej , domagając się wykreślenia wpisu na podstawie którego powstała. To ,że powód wyraża obecnie inną , subiektywną ocenę jest prawnie niedoniosłe.

Druga z przyczyn oddalenia żądania wynika z następstwa jakie dla wyniku rozstrzyganego obecnie sporu ma materialny skutek powagi rzeczy osadzonej.

Sąd orzekając o aktualnym żądaniu syndyka był związany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego wZ.- sygn. C 257/13, w sprawie o uzgodnienie treści księgi wieczystej , prowadzonej dla nieruchomości w K. z rzeczywistym stanem prawnym.

Ważność jej ustanowienia na rzecz spółki M. (...)była badana przez Sądy obu instancji . Odmierna ocena tej kwestii , postulowana przez powoda w obecnym sporze jest wykluczona.

Pomimo takiej oceny Sąd Okręgowy, w dalszej części rozważań prawnych , podjął tego rodzaju ocenę, stając na stanowisku , iż żądanie syndyka jest , także z tej przyczyny , bezzasadne.

Reasumując je stwierdzić należy , że zdaniem Sądu I instancji wszystkie te argumenty , które powoływał powód dla potwierdzenia nieważności czynności ustanowienia hipoteki mogłyby, w razie ich pozytywnej weryfikacji , potwierdzić jedynie skutek jej bezskuteczności. Taka jej cecha , w warunkach ochrony jaka dla strony pozwanej wynika z rękojmi wiary publicznej ksiąg wieczystych, wyklucza uwzględnienie żądania powoda.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach postępowania była norma art. 98 §1 i 3 kpc i wynikająca z niej zasada odpowiedzialności za wynik sprawy.

W apelacji od tego wyroku syndyk, zaskarżając go w całości, domagał się w pierwszej kolejności jego zmiany i uwzględnienia żądania pozwu oraz obciążenia strony przeciwnej kosztami postępowania za obydwie instancje.

Jako wniosek ewentualny sformułował postulat wydania przez Sąd II instancji rozstrzygnięcia kasatoryjnego i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania .

Środek odwoławczy został oparty następujących zarzutach :

- naruszenia przepisów procesowych , w sposób mający dla treści wyroku istotne znaczenie , a to art. 365 i 366 kpc , poprzez niepoprawne przyjęcie , że w rozstrzyganej sprawie powinien wywołać swoje konsekwencje materialny skutek powagi rzeczy osadzonej, w związku z uprzednim , prawomocnym, zakończeniem sporu pomiędzy stronami , mającego za przedmiot uzgodnienie treści księgi wieczystej prowadzonej dla nieruchomości w K. z rzeczywistym stanem prawnym.

W ocenie skarżącego , Sąd I instancji niepoprawnie powołał się na ten skutek albowiem nie wziął pod rozwagę tego , iż roszczenie syndyka, w sprawie obecnie rozstrzyganej ma zupełnie inną, aniżeli w sprawie I C 257/12 Sądu Rejonowego w Z. podstawę prawną. Poprzednio była nią norma art. 10 ustawy o księgach wieczystych i hipotece ,a obecnie jest nią art. 37 §1 kr i op w zw z art. 58 §1 kc

- niewyjaśnienia przez Sąd Okręgowy istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych.

Nieprawidłowości tej skarżący upatrywał w tym, iż powództwo zostało oddalone mimo, że hipotekę na rzecz strony pozwanej, obciążającej realność w K. ustanowił podmiot, który w dacie dokonywania tej czynności nie był jej właścicielem. Podnoszona nieprawidłowość miała wynikać także stąd, iż Sąd nie wziął pod uwagę, że pozwana spółka, w czasie dokonywania kwestionowanej przez skarżącego czynności wiedziała, bo wynika to z treści wpisów w KRS nr (...) dotyczącej spółki komandytowej (...) w Z., że J. K. (1) pozostaje w związku małżeńskim i nie łączy go z żoną system rozdzielnosci majątkowej.

- naruszenia prawa materialnego poprzez nieoprawną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie:

a/ art. 189 kpc, jako następstwa wadliwego wniosku sformułowanego przez Sąd I instancji, niż syndyk nie ma interesu prawnego w ustaleniu nieważności czynności ustanowienia hipoteki na rzecz strony pozwanej, mimo że interesem takim legitymuje się, a wynika on z jego ustawowego obowiązku właściwego ustalenia listy wierzytelności oraz zabezpieczenia praw wierzycieli upadłego W tych warunkach wystąpienie z żądaniem ustalającym było konieczne, i przesądza o tym interesie

b/ art. 37 §1 pkt 1 i 38 kr i op. w zw z art. 58 §1 kc, wobec wyrażenia przez Sąd Okręgowy nieprawnej oceny prawnej, zgodnie z którą, czynność ustanowienia hipoteki na rzecz M. (...) jest czynnością ważną mimo, że nie wyraziła na nią zgody małżonka J. K. (1), w warunkach obowiązywania wówczas pomiędzy nimi ustroju wspólności majątkowej małżeńskiej, co było okolicznością znaną podmiotowi, na którego rzecz ustanawiane było to prawo,

c/ art. 5 i 6 ustawy o księgach wieczystych i hipotece w zw z art. 58 §1 kc, jako następstwa wadliwego uznania przez Sąd, że hipotekę na rzecz strony pozwanej ustanawiał podmiot do tego uprawniony, mimo, że wówczas spółka komandytowa (...) w Z. nie była właścicielem nieruchomości w K..

Odpowiadając na apelację strona pozwana domagała się jej oddalenia jako pozbawionej usprawiedliwionych podstaw oraz obciążenia strony przeciwnej kosztami postępowania apelacyjnego.

W swoim, bardzo obszernym redakcyjnie stanowisku, odnosząc się polemicznie do każdego z zarzutów skarżącego, zaaprobowała tak ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji jak i wyrażaną przezeń ocenę prawną jego żądania.

Rozpoznając apelację Sąd Apelacyjny rozważył :

Środek odwoławczy nie jest uzasadniony i podlega oddaleniu.

Nie można podzielić żadnego z zarzutów na których opiera się jego konstrukcja.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że skarżący, w ramach zarzutów procesowych nie formułuje takich, za pomocą których negowałby sposób przeprowadzenia przez Sąd I instancji oceny zgromadzonych w sprawie dowodów czy też to, jakie okoliczności faktyczne uczynił podstawą wydanego orzeczenia.

Brak polemiki odwoławczej w tym zakresie ze strony apelującego powoduje, że ustalenia te, jako poczynione prawidłowo, w sposób niesprzeczny z treścią zebranego w sprawie materiału procesowego, Sąd II instancji przyjmuje za własne.

Ze sposobem w jaki Sąd Okręgowy dokonał ustaleń wiąże się natomiast zarzut ich niekompletności, którego realizacji syndyk upatruje w niewyjaśnieniu wszystkich, jego zdaniem, doniosłych dla treści orzeczenia faktów, które w motywach środka odwoławczego bliżej identyfikuje z tym, że Sąd Okręgowy nie uwzględnił, że hipotekę na rzecz strony pozwanej ustanawiał podmiot nieuprawniony, a spółka M. (...), w dacie dokonywania tej czynności, wiedziała o okolicznościach dotyczących sytuacji osobistej i majątkowej J. K., które w konsekwencji, wykluczały po jej stronie dobrą wiarę.

Zarzut ten musi zostać odparty dlatego, że fakty do których odwołuje się skarżący nie mogły być przedmiotem ustaleń Sądu I instancji w obecnie rozstrzyganej sprawie.

Odwołanie się do nich przez powoda, co jednoznacznie wynika z treści motywów środka odwoławczego, stanowi bowiem narzędzie dla podważania przezeń dobrej wiary przeciwniczki procesowej przy dokonywaniu czynności ustanawiania na jej rzecz rzeczowego zabezpieczenia wierzytelności na nieruchomości w K..

Tymczasem tego rodzaju ocena została już przeprowadzona wcześniej, stanowiąc jedną z zasadniczych przesłanek prawomocnego orzeczenia Sądu Rejonowego w Z.z dnia 22 stycznia 2013r, sygn. I C 257/12, który oddalił roszczenie syndyka domagającego się uzgodnienia treści księgi wieczystej, prowadzonej dla tej nieruchomości, poprzez wykreślenie wpisu hipoteki na rzecz spółki (...).

U podstaw rozstrzygnięcia tej treści znalazła się m. in ocena, że M. (...)jako uprawniona z hipoteki, była przy dokonywaniu tej czynności w dobrej wierze, która to kwalifikacja decyduje o osłonięciu jej rękojmią wiary publicznej ksiąg wieczystych.

Skoro tak, to w obecnie rozstrzyganym sporze, prowadzonym pomiędzy tymi samymi stronami, wykluczone było nie tylko dokonywanie tej oceny ponownie, a tym bardziej prowadzenie dowodów dla wykazywania okoliczności, które prowadzić miały do ustaleń przeciwnych do tych, na których opierało się uprzednio wydane, prawomocne orzeczenie.

Sąd i strony takiego ponownego sporu, na podstawie art. 365 §1 kpc obowiązane są przyjmować, że w objętej prawomocnym orzeczeniem sytuacji faktycznej, stan prawny przedstawiał się tak, jak to wynika z sestercji tego rozstrzygnięcia.

/ por. w tej kwestii także, wypowiadający podobny pogląd judykat Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2014, sygn. V CSK 433/ 13, powołany za zbiorem Legalis/

Nie można wobec tego w sposób usprawiedliwiony twierdzić, że nie uwzględniając ich Sąd Okręgowy popełnił zarzucany przez skarżącego błąd, tym bardziej, gdy weźmie się pod rozwagę, że powód w obecnym postępowaniu nie twierdził, że po wydaniu prawomocnego orzeczenia w sprawie I C 257/12, doszło do zmiany okoliczności faktycznych.

Nie ma racji apelujący gdy podnosi zarzut procesowy naruszenia art. 365 i 366 kpc

Przedmiotem żądania pozwu było ustalenie nieważności czynności prawnej, w postaci ustanowienia hipoteki na nieruchomości w K. na rzecz strony pozwanej, która miała zabezpieczać zaspokojenie z tego przedmiotu jej wierzytelności do kwoty 4 500 000 złotych.

Wbrew stanowisku skarżącego jest on objęty konsekwencjami materialnego skutku powagi rzeczy osadzonej w rozumieniu art. 366 kpc.

Jak już o tym była uprzednio mowa, kwestia ważności ustanowienia hipoteki na realności w K. na rzecz wierzyciela rzeczowego - spółki M. (...)była uprzednio przedmiotem oceny Sądu Rejonowego w Z. i Sądu Okręgowego w Nowym Sączu, w prawomocnie zakończonym postępowaniu, w ramach którego syndyk, odwołując się do tych samych argumentów faktycznych i prawnych, w oparciu o które sformułował obecnie oceniane roszczenie, domagał się uzgodnienia treści księgi wieczystej nr (...), z rzeczywistym stanem prawnym poprzez wykreślenie wpisu hipoteki na rzecz strony pozwanej.

W tej sytuacji, kiedy zagadnienie ważności czynności ustanowienia hipoteki jest podstawą kolejnego sporu pomiędzy tymi samymi stronami, chociaż strona powodowa powołuje inną niż uprzednio podstawę prawną swojego roszczenia, nie może dojść do ponowienia w tym sporze tej oceny, [a gdyby nawet do tego doszło, zagadnienie to nie może być inaczej ocenione niż w poprzednio, zakończonym postępowaniu].

Prawomocne rozstrzygnięcie stworzyło bowiem stan prawny, wiążący dla stron i Sądu rozstrzygającego obecny spór stron, zgodnie z którym czynność ustanowienia hipoteki na rzecz strony pozwanej jest czynnością ważną i wywołująca skutek prawny, kwalifikujący ją jako uprawnioną z hipoteki obciążającej nieruchomości w K., objętą wskazaną wyżej księgą wieczystą.

/ por w tej materii także, zbieżne z zaprezentowanym stanowiskiem wypowiedzi Sądu Najwyższego zawarte w wyrokach z 12 lipca 2002, sygn. V CKN 1110/00, z 20 stycznia 2011, sygn. I UK 239/10, z 10 lutego 2011, sygn. IV CSK 259/10, 5 października 2012, sygn. IV CSK 67/12 oraz z 24 czerwca 2015, sygn. III UK 198/14 - wszystkie powołane za zbiorem Legalis/

Przechodząc do oceny zarzutów prawno materialnych, w pierwszym rzędzie należy zauważyć, że zostały one przez skarżącego nieoprawnie skonstruowane.

Syndyk w oparciu o nie podnosi zarówno nieprawidłową wykładnię i niewłaściwe zastosowanie wskazanych przez siebie norm.

Taka konstrukcja jest wewnętrznie sprzeczna, skoro nie można równocześnie nieprawidłowo wyklądać jak i nieoprawnie stosować tych samych przepisów.

Kryterium pozwalającym rozróżnić obydwie te nieprawidłowości jest odpowiedź na pytanie czy w każdym wypadku, niezależnie od stanu faktycznego sprawy podnoszone uchybienie Sądu byłoby aktualne. Przy pozytywnej odpowiedzi na nie, należy mówić o błędzie nieprawidłowej wykładni. Przy odpowiedzi negatywnej należy mówić o błędzie zastosowania określonej wskazywanej w zarzucie normy, czyli błędzie subsumpcji.

Analiza motywów jakimi posłużył się apelujący w rozstrzyganej sprawie, aby stawiane zarzuty uzasadnić prowadzi do jednoznacznego wniosku, że w istocie odwołuje się on do błędu zastosowania przez Sąd I instancji przepisów prawa materialnego, wyraźnie bowiem łączy podnoszone nieprawidłowości z okolicznościami faktycznymi ustalonymi w sprawie, na których tle oceny prawne Sądu uznaje za nieprawidłowe.

Przechodząc do tych zarzutów stwierdzić należy, iż żaden z nich nie może zostać uznany za usprawiedliwiony.

Wbrew stanowisku apelującego nie doszło do naruszenia art. 189 kpc, w następstwie uznania przez Sąd Okręgowy, iż powód nie ma interesu prawnego w żądanym w pozwie ustaleniu.

Podzielić należy stanowisko Sadu I instancji, który uznał, że powód nie wykazał, aby po jego stronie była zrealizowana ta merytoryczna przesłanka roszczenia ustalającego.

Interes prawny w wystąpieniu z żądaniem ustalenia można potwierdzić po stronie powoda tylko wówczas, jeżeli ma miejsce niepewność co istnienia lub nie prawa / stosunku prawnego /, mogącego kształtować sytuację prawną żądającego, a jedynym i najdalej idącym środkiem niezbędnym dla jej usunięcia jest powództwo, które zgłasza.

Syndyk utożsamiał ten interes z tym, że jego obowiązkiem ustawowym, którego nie mógłby wykonać bez zgłoszenia powództwa o ustalenie, jest właściwe zabezpieczenie interesu wierzycieli upadłego, na który bezpośrednio oddziaływało to, czy będzie czy też nie, zobowiązany do uwzględnienia zabezpieczenia rzeczowego, na wchodzącej w skład masy nieruchomości w K., którego beneficjentem jest strona pozwana do kwoty aż 4 500 000 złotych.

Zdaniem Sądu II instancji interes o jakim była mowa wyżej, po stronie syndyka był i jest wykluczony, a to dlatego, że już w dacie składania pozwu w sprawie niniejszej o jakimkolwiek stanie niepewności, który miałyby usunąć uwzględnienie żądania w nim zawartego nie mogło być mowy.

Już z prawomocnego orzeczenia oddalającego żądanie uzgodnienia treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, poprowadzonym przez Sąd Rejonowy w Zakopanem wynikało, że hipoteka na rzecz spółki M. (...) została

ustanowiona w sposób ważny , a co za tym idzie syndyk jest zobligowany ją uwzględniać, w ramach związanych z postępowaniem upadłościowym czynności , zmierzających do likwidacji masy upadłości J. K. (1).

Odimienne stanowisko powoda , mające wspierać omawiany zarzut , nie może być zatem uznane za trafne.

Nie ma racji skarżący , podnosząc zarzut naruszenia art.37 §1 pkt 1 i 38 kr i op.w zw z art. 58 §1 kc

Argumentując za jego trafnością nie dostrzega , że także zagadnienie wpływu braku zgody małżonki J. K. (1) na ważność czynności ustanowienia hipoteki na rzecz M. (...)było rozważane w prawomocnie zakończonym postępowaniu o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym.

Aby potwierdzić trafność tego wniosku wystarczy odwołać się do motywów orzeczenia Sądu Okręgowego w Nowym Sączu , rozstrzygającego, w ramach tego postępowania, ówczesną apelację syndyka.

Z motywów tych [trafnie we fragmencie zacytowanych w odpowiedzi na apelację] wynika , że ocena ta była przeprowadzona , a w jej konkluzji Sąd Okręgowy wykluczył skutek nieważności do którego obecnie , w motywach omawianego zarzutu, odwołuje się powód.

Nie ma on także racji argumentując , że zagadnienie wpływu braku zgody małżonka J. K. na tę czynność w poprzednim postępowaniu nie miał istotnego znaczenia. Dość przypomnieć , że podczas jego przebiegu , syndyk prezentował diametralnie inne stanowisko , upatrując wówczas , w braku tej zgody, zasadniczej przyczyny dla której żądanie wykreślenia hipoteki powinno zostać uwzględnione.

Trzeba ponadto pamiętać i ponownie podkreślić , że uznanie tego zarzutu za trafny jest wykluczone przede wszystkim dlatego , iż wyłączona jest, w obecnie prowadzonym postępowaniu ponowna weryfikacja ważności czynności ustanowienia hipoteki na rzecz strony pozwanej , a do niej zmierza zarzut skarżącego .

Ta sama przyczyna wyklucza podzielenie również zarzutu kolejnego , naruszenia art. 5 i 6 ustawy o księgach wieczystych i hipotece w zw z art. 58 §1 kc.

Ważność czynności ustanowienia hipoteki oraz to , że jest ona osłonięta rękojmią wiary publicznej ksiąg wieczystych, były przedmiotem oceny Sądów obu instancji, w prawomocnie zakończonym postępowaniu w sprawie I C 257/12 Sądu Rejonowego w Z. , a wnioski z tej oceny wynikające stały się podstawą do oddalenia powództwa syndyka zmierzającego do wykreślenia hipoteki ustanowionej na rzecz spółki M. (...)

Ponowne badanie tych kwestii , w tym tytułu właścicielskiego spółki komandytowej (...) w Z. za którą działał wówczas J. K. do nieruchomości w K. obciążanej rzeczowo, w dacie jej dokonywania , czy kwalifikacji dobrej wiary po wierzyciela rzeczowego , beneficjenta zabezpieczenia hipotecznego , której nie podjęcie w niniejszym postępowaniu podnosi , stawiając omawiany zarzut , apelujący , jest wykluczone.

Wobec argumentów powołanych, w ramach omawianego zarzutu , już tylko na marginesie i dla zapewnienia kompletności wyводу należy wskazać, iż z niekwestionowanych przez skarżącego ustaleń poczynionych w sprawie wynika, że w dacie ustanawiania hipoteki [17 lutego 2009r], w księdze wieczystej prowadzonej dla nieruchomości w K. o wskazanym wyżej oznaczeniu, poza wpisem J. K. (1) jako właściciela , widniała wzmianka o wniosku zawartym w umowie z dnia 3 grudnia 2008r o wpis przeniesienia prawa własności tej realności na rzecz (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością - spółkę komandytową w Z..

Na tę czynność , przenoszącą prawo własności oraz wniosek o ujawnienie tej zmiany w księdze wieczystej , wskazywała treść aktu ugody z 17 lutego 2009 r , w realizacji której ustanowiono kwestionowaną przez apelującego hipotekę.

Gdy do tego dodać , że wpis w zakresie prawa własności na rzecz spółki komandytowej nie miał charakteru konstytutywnego, , zarzut skarżącego jest tym bardziej chybiony.

Z podanych wyżej przyczyn , w uznaniu apelacji za niezasadną , Sąd Apelacyjny orzekł o jej oddaleniu , na podstawie art. 385 kpc.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego jest norma art. 98 §1 i 3 kpc i wynikająca z niej , dla wzajemnego rozliczenia ich pomiędzy stronami , zasada odpowiedzialności za wynik sprawy.

Kwota należna stronie pozwanej od powoda z tego tytułu , uwzględniając , że koszty te wyczerpują się w wynagrodzeniu profesjonalnego pełnomocnika będącego adwokatem, a także wartość podmiotu zaskarżenia oraz datę wniesienia środka odwoławczego , została ustalona na podstawie §2 pkt 8 w zw z §10 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 [DzU z 2015 poz. 1800 z późn. zm.]

SSA Grzegorz Krężolek SSA Sławomir Jamróg SSA Regina Kurek